

mărgăritare alu căroru prețu nu'lu puteau ghici.

Pe d'ua parte, cărți ce coprindū a lorū culegere și studiere aū și ajunsū la mai multe edițiuni⁽¹⁾; pe d'alta, noui tipăriri se prepară séu se daū la lumină⁽²⁾: lucru de laudă pentru publicū, încurajare pentru scriitori.

Ceva și mai îmbucurătorū. Mulțamită unui îndemnū despre care numai în trecētū n'ași puté vorbi, mulți din noi începū să védă că isvorulū curatei vorbiri, cu legile și 'mlădierele ieī, nu e de câtū poesia, ȕicētórea, basmulū, rostirea firéscă a sāténului, a muncitorului, a totū ce se numesce poporū; că numai elū póte statori acelu obiceiū «in putearea căruia se află deplina voință, și dreptulū, și regula vorbirii.»⁽³⁾

Dérū, ce staū sē ȕicū? Nu numai unii din noi, ci chiarū și ne'mlădioșiī Academiei începū a mărturi că unū autorū arū aduce «*mare ser-vitiu literaturiei* nostre sintactice déca apro-

(1) Ceea ce e cam rarū la noi pentru alte scrieri, afarā de cele obligatorii in scólele publice, care, cu câtū suntū mai rele, cu atātū ajungū la mai multe ȕecimī de edițiī.

(2) Pe lângă cunoscuta'ī colecțiune de POESII POPULARE din 1866, aflāmū cu că d-lū V. Alesandri mai prepară uā mare culegere d'asemenea poesiī, subt titlulū de *Moșiū Toma*, dupā numele bētrānului lăutarū din gura căruia a culesū cea mai mare parte dintr'ensele, de nu pe tóte. — Loculū de căpeteniā acordatū literaturii poporare in CONVORBIRILE LITERARE din Iași, și mai cu sémā specializarea COLUMNEI LUI TRAIANU din Bucuresci numai pentru psihologia poporārā, istoriā și limbisticā, ne dovedescū importanța ce 'ncepe a se da și la noi acestei bogate ramfure. — Pe lângă acestea, aflāmū că se pregătesce cu 'ncetulū uā mare publicare de *Basme*, însoțite de note, variante și diferite studii asupra mitologiei nóstre poporare.

(3) «*Quem penes arbitrium est, et jus, et norma loquendi.*» Horat. ARTIS POET. VERS. 72.